Epoca Segona - Nº 15 — 1ra Quinçena d'Abril de 1945

El Poble Català

Periòdic (que ja en la clandestinitat fou) portantveu de l'O. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya a França

... els homes al servei del partit, i no el partit al servei dels homes

Es publica els 15 i 30 de cada mes

Director Politic: Andreu CLARET - Director Lluis CAPDEVILA - Redactor en cap: Salvador PERARNAU

El nostre homenatge nostre record, als Patriotes caiguts en els rengles d'honor de la Resistència Nacional Catalana.

F.I.E.H.S. Bibliothèque

BUTLLETI D'INFORMACIO D'E. R. de C.

Volem una Repùblica forta, honesta, intel-ligent. Volem, en lloc de les cançons i els alegrois d'aquell 14 d'abril que tan car hem pagat, una justicia sevèra inexorable.

EDITORIAL

Politica de Cordialitat i d'Intel-ligencia

D'aci pocs dies apareixerà el primer volum de la BIBLIOTECA D'EL POBLE CATALA. Aquest volum, com tots saben, és un recull de poesies de poetes de Catalunya. No hi son tots, es clar, com hauriem volgut. Per dues raons: perquè ens ha estat impossible trobar textos catalans aci en terra extranya, com és gairebé impossible trobar-los a Catalunya, car la xusma franquista, en col-laboració amb els catalans traidors, crema els llibres dels escriptors catalans. Ens queda l'esperança, però, que algun en trobarem, al nostre retorn, ben amagat en alguna llar honrada.

Sigui com sigui, i amb totes les dificiencies que volgueu, en aquest primer volum de la nostra Biblioteca, els Catalans allunyats de la terra mare hi trobaran les veus nobles, pures, emocionades de Maragall, mossen Cinto, Guimerà, Iglesies, Carner, Lopez Picó, de molts altres poetes catalans, de tots els que hem pogut aplegar. I ens sentim orgullosos i satisfets si amb la lectura d'aquest volum portem a les llars dels catalans exilats un batec de la patria llunyana. Al nostre entendre, tal vegada sigui aquesta la millor política, la més eficaç.

Sobretot en uns moments en que l'altra, la de partit, la de miting, sembla tenir la virtut de disgregar en lloc d'unir; en uns moments de desorientació en els més, i d'absoluta mala fe en uns pocs, que juguen a politics sense neure esment de la situació critica que travessem ni volen veure el perill del joc.

Nosaltres no volem prendre part en aquest joc. Nosaltres, els d'EL POBLE CATALA, no volem emprar cara o amagant la ma, estil BERIA — contra uns refugiats catalans com nosaltres, que tenen una visió politica diferent de la nostra. Perquè, si en el fons es de suposar que tots lluitem pel matex: la dignitat i la llibertat de Catalunya? No, nosaltres tindrem, mentres podem, un tó de respecte, de correcció, de civilitat envers els catalans que no segueixen el matex camí que nosaltres. El tó de pamflet, agressiu, corrosiu, violent, virulent, preferim emprar-lo contra l'enemic comú: Franco, botxí de Catalunya. Si ens ataquen, però, els que es diuen republicans i catalans, si la passió el cega per a atacar-nos, ens doldrà haber de fer-ho, però contestarem amb una violencia i una duresa que molts no oblidaran tant facilment. No voldriem, però. No voldriem una politica irreparable.

Preferim aquesta politica cordial, generosa, oberta del llibre. Poder publicar en terres de França el primer volum — un recull on hi ha les veus estimades dels nostres grans poetes estimats — de la Biblioteca d'EL POBLE CATALA es un goig que ens fa oblidar moltes amargors. I es un goig rebre lletres tan enco-

(Passa segona pagina.)

L'A. N. de C. en aquest 14 d'Abril, saluda en la persona del Sr. JOSEP IRLA, el President de tots els Catalans.

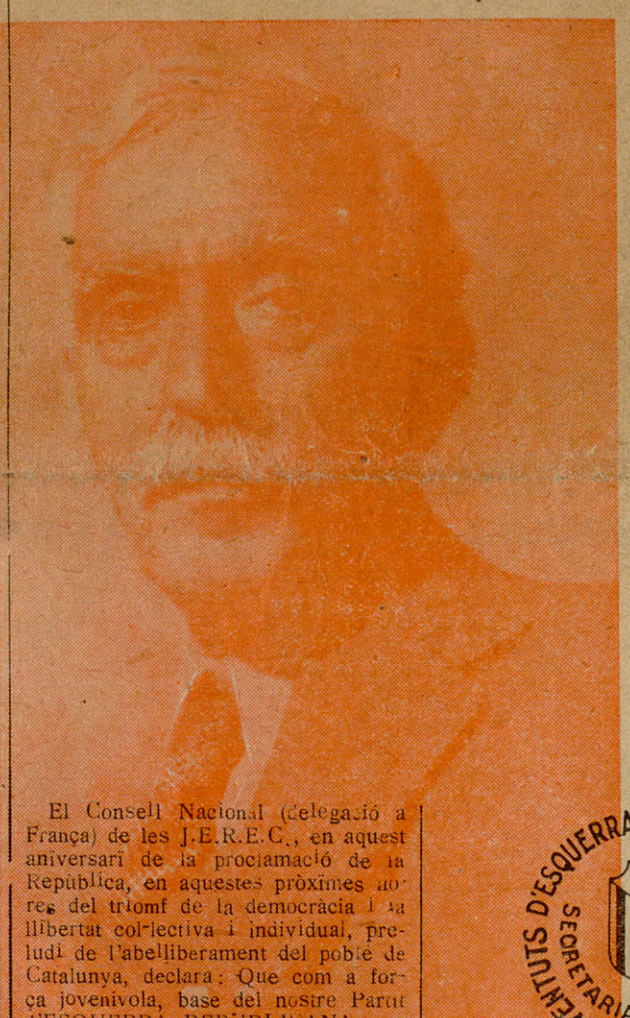

El Consell Nacional (delegació a França) de les J.E.R.E.C., en aquest aniversari de la proclamació de la República, en aquestes pròximes hores del triomf de la democràcia i la llibertat col-lectiva i individual, preludi de l'abelliberament del poble de Catalunya, declara: Que com a força jovenivola, base del nostre Partit d'ESQUERRA REPUBLICANA, es quadrats dins el moviment de resistència de l'ALIANÇA NACIONAL de CATALUNYA, es consideren, des del principi de la nostra lluita per foragitar l'invasor falangista de la Pàtria, sector d'avançada del Partit, accepten les noves concepcions que aconsela l'evolució d'aquestes hores, en tot el que fa referènzia a la vida orgànica del nostre poble. Que no s'adapta, ni se supedita a cap maniobra política que vulgui mistificar el moviment de Resistènzia Nacional amb tota la seva amplitud en terres de França i d'acord amb els nostres germans en terres de Catalunya, perquè sigui feta la depuracio política i les seves mutacions y responsabilitats jurídiques dins els diversos estaments del Partit d'E. R. de C. Que amb aquesta depuracio creuen rehabilitar la personalitat de Partit Nacional i majoritari de Catalunya per a poder encarrilar novement els destins de prosperitat als quals tenen dret els catalans. Que s'oposarà, pel mitjà que sigui necesari, a les maniobres de caverna franquista de certs elements que intenten fer del Partit una plataforma d'apetencia personal sense el vot dels seus components i voler-lo portar fora de les bases programàtiques de saba esquerrana i democràtica per arrossegar-lo com a Partit de centre o de dreta catalana. Que les J.E.R.E.C. creuen que això seria el suïcidi polític del nostre Partit i una traició a l'opinió, que espera amb dalit, després de sis anys, el redreçament difinitiu del Partit en les hores de l'alliberament, perquè sigui l'instrument governamental d'ESQUERRA NACIONAL i representatiu de la gran masa dels treballadors de la ciutat i del camp porti a la pràctica immediata els programes de renovacio econòmico-social. Les J.E.R.E.C. no reconeixeran cap disposició feta en terres de França que sancioni els homes del nostre moviment dins l'ALIANÇA NACIONAL de CATALUNYA, per cerure que la seva actuació, d'acord am bel ritme del temps, és la tasca més profitosa per la seguretat política del Partit i pel bé de la Pàtria. Sols podem reconeïxer com a poder que pugui jutjar l'actuació dels opinants i contraopinants, en terres de França, els components que assisteixin a la continuitat del Congrés d'ESQUERRA REPUBLICANA a Catalunya, suspès el dia 18 de Juliol del 1936 en la ciutat de Barcelona, en el Palau de Montjuïch, com a integrants del Partit; i a les disposicions que puguin donar-se en el Congrés Nacional de les J.E.R.E.C. en moment oportú. Que consideren feta la UNIO per la lluita de conjunt contra l'enemic comú de Catalunya i la Reùblica, amb totes les forces jovenívoles organitzades a França i amb les mateixes caracteristiques de respecte orgànic i de programa de l'ALIANÇA NACIONAL DE JOVENTUTS a Catalunya. Acepten el lloc de combat i la desponsabilitat dins la lluita de l'alliberament Nacional, amb el nostre esforç personal i directriu, i esperen que les joventuts contraopinants ajudaran amb el seu esforç al redreçament del Partit, i que faran l'humanament possible per arribar al contacte orgànic i, amb el respecte de totes les posicions passives o de resistènzia, fer l'ALIANÇA de lluita contra l'enemic de tots: Franco i els seus organismes de repressió.

EL CONSELL NACIONAL
(delegació a França).
10 d'Abril 1945. Perpinya.

JOVENTUTS D'ESQUERRA REPUBLICANA ESTAT CATALA — SECRETARIAT GENERAL

Respectem el dret de tots els pobles a elegir el regim de govern sota el qual vulguin viure, i desitgem que siguin restituits els drets sobirans i la independencia a aquells que n'han estat expoliats per la violencia.

Franklin D. Roosevelt.
Winston S. Churchil.

14 ABRIL 1931

Què és lluny, aquell 14 d'Abril! I que és aprop perquè torna! Cada cor era un roserar en flama. La joia havia florit en tots els sentits i havia esclatat pels carrers en milers de llan eres. Tot tenia un riure nou. L'esclat primaveral havia portat un esclat d'ideologies noves. Els ulls s'omplien de claror, els braços s'alçaven amb un ritme de victòria i els crits i els cants sortien portant l'aldarull de la joia del cor. Que és lluny, aquell 14 d'Abril!

El poble era amo dels carrers i dels llocs de comanament perquè havia imposat la seva voluntat suprema per mitjà del sufragi, i el poble es sentí amo assenyat. Ni una gota de sang no tacà la joia del poble. Naixia una República voltada de cants i de flors, fresca i clara com una rosa primaveral.

Que és lluny ,aquell 14 d'Abril!

I el poble, que és sempre la suprema Intel-ligència, la suprema Justicia i la suprema Bondat, no pensa en venjances; no guardà rancor i perdonova els seus enemics, i cantava, i reia i dansava, expressant el seu goig i fent sortir enfora, convertit en rialla, tot el dolor contingut durant llargues anyades. No tingué ni temps de pensar que «no hi ha rosa sense espina ni estel sense foscor».

I el 14 d'Abril de 1931, poc a poc fou mofat i escarnit pels de sempre pels enemics del poble, pels que essent una minoria insignificant volen que és faci sempre la seva santa voluntat que és sempre contrària a la voluntat del poble.

L'hem pagada cara la joia del 14 d'Abril! Però, ara en sabem el preu i el 14 d'Abril torna.

No fou endebades no! Aquell esclat de cants, de flors i de riures; aquella abraçada de contentament que ens donarem tots els homes de bona voluntat, han deixat una marca profonda en el fons de les nostres consciències. Aquell 14 d'Abril encara irradia llum sobre nosaltres; encara ens empeny endavant i ens fa aixecar els braços amb un crit d'alegria i ai! del qui pretengui barrar-nos el pas!, car un braç enlaire, estirat amb joia, pot cloure el puny i caure rigit portant tot el pes de la voluntat del poble convertida en ira i venjança contra els que s'oposaren al seu goig.

Que és lluny aquell 14 d'Abril!

Peró,el portem tots clavat a l'ànima i amb el temps aquelles flors han fruitat. Hem passat un octubre de meditació profonda. Hem passat un Juliol heròic i esclatant. Hem arrabassat els fruits maduts d'aquella florida, i... i torna, torna, el 14 d'Abril!

Les boirades hivernals s'escorren esporuguides; les tenebres s'en van ferides per l'alba que enrogeix l'horitzó. Els cants i les flors tornaran omplir els carrers i les plaçes i tornarem imposar la nostra voluntat, la voluntat del poble que és la llei suprema, i anirem endavant, endavant, de cara al'estiu obert de les grans ideologies, però, portant sempre en el fons de la nostra ànima el record bàssic i perdurable del 14 d'Abril!

SALVADOR PERARNAU.

memoriaesquerra.cat — El Poble Català [Tolosa de Llenguadoc, 1944-1945], 1/4/1945, pàgina 1